

Libenický Lupen

občasník obce Libenice č. 4 červenec 2014



REDAKČNÍ SLOUPEK

Vážení spoluobčané a přispěvatelé do libenického zpravodaje. Uvádím **žhavá témata**, probíraná na veřejných zasedáních i pracovních poradách, o nichž by si zasloužila veřejnost být informována. Je na zájmu i odpovědnosti vedení obce i zastupitelů, zda využijí tohoto dalšího veřejně přístupného informačního prostředku k vyjádření postojů a důvodů rozhodnutí. Je na občanech, jak s informacemi naloží. Zda budou s hrdostí sledovat rozkvět obce a hospodaření se svěřeným majetkem ve prospěch občanů, či se pozastaví a ozvou nad případnou nepravostí konání. Pro všechny názory našich občanů, jak pochvalné, tak s výtkou, krom planých pomluv, je tento prostor zpravodaje k dispozici.

Růžena Versteegová, redakce



TVRZ

Záměr o pronájmu nemovité kulturní památky – tvrz (č. p. 1 a 114) v Libenicích, včetně pozemků, za účelem obnovy a propagace na dobu 2 let. (podmínky, nabídky.....)



Vyjádření starosty Lubomíra Marcina. Všem zklamaným, že se neotevřela tvrz se omlouvám, ale střecha této památky je v tak katastrofálním stavu, že každou chvíli hrozí pád hřebenáčů či tašek, kterých jsou plné okapy, jak je zřejmé z



přiložených fotografií. Oprava střechy (pouze její nejnutnější částí byla odsouhlasena všemi v zastupitelstvu, tak nevím proč pan David Buřič plive síru týden před zastupitelstvem, když ví, že peníze v rozpočtu na toto jsou připraveny. Na tomto zasedání zastupitelstva jsem řekl, že po odstranění tohoto rizika (pád tašek), bude vstup umožněn. V tomto se ale skrývá velké nebezpečí pro mne, jako starostu obce. I v případě, že vstup bude na vlastní nebezpečí členů Okrašlovacího spolku, tak v případě jakéhokoli úrazu nesu zodpovědnost já. Jak mi bylo sděleno členy spolku "Chtělo by to starostu, nadšenice do historie, který na to tak nehledí". Ale v případě, že se někdo zraní a bude mít doživotní zdravotní následky, tak je jasné, komu to pojišťovna a právníci spočítají, vlastníkovu památku. Jak se stále všude říká, máme památku, ale vrata pokreslená dětmi od poslední "otvíračky" tvrze, za dozoru Okrašlovacího spolku, tomu moc nenapovídají. Takto to vypadá u dnešních "ubytoven".

Lubomír Marcin, starosta

Vyjádření zastupitelky Růženy Versteegové. Tvrz se uzavřela bez oficiálního oznámení všem spoluobčanům o její nebezpečnosti. V rozpočtu byla schválena finanční částka 50 000,- na nejnutnější opravu střechy, kterou inicioval Libenický okrašlovací spolek již na podzim 2013. V téže době byla oslovena firma, která s nejnutnější opravou střechy souhlasila za přijatelnou cenu. Libenický okrašlovací spolek, jehož jsem členkou a který má ve stanovách péči o místní památky, nabídl

obci spolupráci při údržbě tvrze (která není bohužel ze strany obce žádána). Nabídl zajistit propagaci (kam patří i akce Dny evropského dědictví) a nabídl možnost zabývat se možnými dotacemi. V zimě 2014 byl zveřejněn záměr obce pronajmout tvrz za účelem obnovy a propagace, v němž obec uváděla podmínky a s nimiž spolek souhlasil. Pronájem nebyl zastupiteli odsouhlasen. Naprosto chápu obavu pana starosty z možného rizika, které by vzal v případě pronajmutí bez souhlasu zastupitelů na sebe. V podobné situaci jsem se nejednou ocitla. Za mé působnosti starostky prováděl spolek bez finanční odměny řadu brigád, průvodcovství, pořádal dvě akce Evropských kulturních dnů. Výhodou do jisté míry bylo, že jsem nadšenec a člen spolku. Ovšem dnem přijetí funkce jsem převzala odpovědnost nejen za dění na tvrzi, ale také za zákonem danou povinnost o památku pečovat. Spolek chtěl být obci nápomocen tuto povinnost splňovat. Za mé působnosti se rovněž uskutečnily akce „Rozloučení s prázdninami“ a „Čarodějnice“, pořádané obcí, v zastoupení pana Nohýnka a za něž jsem také nesla odpovědnost, přestože jsem nepatřila mezi nadšence. Ke zranění mohlo dojít třeba na schodech, které někdo a náhle vystavěl. O pálení ohně na cizím pozemku nemluvě.

Vrata vedoucí do příkopu tvrze jsou skutečně pokreslená dětskou kresbou, o níž jsem se domnívala, že se musí líbit i novému vedení obce, zvolenému na podzim 2013, protože jinak by byla dávno natřená a především opravená. Vrata drží na svém místě jen díky předsedovi okrašlovacího spolku panu Buřičovi.

Přiložím jen pár fotek ze spolkových brigád na tvrzi, neboť během předloňského odklizení veškerého odpadu po posledním nájemníkovi, což vydalo na jeden velkoobjemový kontejner, nezbývalo na focení mnoho času.



Ani při vytrhávání křídlatky z hromad roští a likvidování metrových kopřiv. Ani při odklizení a pečlivém třídění skládky skla a telefonních kabelů v příkopu tvrze, a nakonec ani při loňském vynášení suti ze sálu divadla v oblacích prachu. Opravu vypadlých kamenů u vchodových dveří zajistil také pan Buřič bez finančního ohodnocení a pan Klatka za 1000,- Kč z obecního rozpočtu. Vyjádření a povolení k opravě tehdy zajistila úřednice obce.

Za jedna pokreslená vrata přece nelze schovat spousty hodin dobrovolnické činnosti nejen členů spolku, ale i spoluobčanů a nadšenců, které byly věnovány



historické památce v uplynulých dvou letech. Nelze také upřít, kolik návštěvníků, odborníků a dokonce i



památkářů a historiků navštívilo tvrz díky usilovné spolkové propagaci. (viz. obrázek nahoře, první červnovou sobotu roku 2013 k nám do vsi zavítali manželé Jouzovi se skupinou zájemců o historii našeho regionu. Miroslava Jouzová, historička, knihovnice a čerstvá osobnost roku města Kolína spolu s Ladislavem Jouzou, taktéž historikem, pracovníkem Regionálního muzea v Kolíně. Kromě historie protestantství a libenického evangelického kostela je přilákala především ohrožená historická památka, jakou je naše tvrz. Návštěvníci si prohlédli stavbu zvenku s odborným výkladem a nahlédli i do některých vnitřních prostor tvrze. Naším záměrem bylo navázat spolupráci s těmito osobnostmi, pro záchranu této pozapomenuté, původně gotické památky. D.B.)

Nemyslím si, že ze strany pana starosty šlo o nějakou zákeřnost vůči spolku. O tom svědčí bezproblémové zapůjčení knihovny, či horního rybníku na pořádání spolkových akcí pro veřejnost a nakonec i jeho účast na některých z nich. A pravda je, že všechny budovy, které jsou buď užívané obcí (obecní úřad, knihovna, sklad, konírna...), nebo je má někdo v pronájmu (bývalý obchod, pivnice...), skýtají rizika pro představitele obce. Pokud však vím, žádná z nich nemá zpracován statický posudek a dle konstatování a zprávy komise, všechny jsou v neutěšeném stavu. A tak bych souhlasila s argumentem, pokud by zněl „Vážím si vašeho zájmu a nabídky pomoci obci, ale promiňte nám v ruce žádný odborný posudek, který by mě ujišťoval, že se neženou do průšvihů, proto zajistím co nejrychleji posudek, popřípadě posudky na všechny budovy, u nichž si nejsem jistý jejich statikou a jsou v současnosti veřejně přístupné.“ To zní fěr. Pokud

však stačilo zajistit bezpečnost opravou několika tašek na střeše, mohl být o této skutečnosti spolek informován v době, kdy se mělo rozhodnout o pronájmu, tak aby mohl být včas zajištěn náročný program akce Evropské kulturní dny.

Růžena Versteegová, zastupitelka



PIVNICE

Záměr o pronájmu obce nebytových prostor pivnice č.p.65 (podmínky, nabídky.....).

Bez vyjádření vedení a zastupitelů obce.



SILNICE

ZO schvaluje platbu faktur vystavených na opravu komunikací dle soupisu provedených prací v částce 194 795,- Kč po předchozí kontrole AT v oboru dopravní stavby. Hlasování : pro : 4, proti: 1- Buřičová, zdržel : 1 – Versteegová

V Vyjádření zastupitelky Jany Buřičové ze zasedání ZO. S ohledem na výkon funkce s péčí řádného hospodáře, nemohu souhlasit s úhradou faktury č. 2014001 ze dne 17.3.2014 ve výši 194 796,-Kč včetně DPH, ke které byl doložen soupis provedených prací ze dne 5.12.2013. Soupis prací ani fakturovaná částka nesouhlasí s uzavřenou smlouvou o dílo ze dne 23.9.2013, co do předmětu díla, tak do ceny díla. Předmět díla byl specifikován nabídkou ze dne 8.8.2013, která je nedílnou součástí smlouvy a cena díla byla stanovena 137 097,-Kč včetně DPH.

Nabídka firmy VEKTRA byla schválena většinou hlasů zastupitelstva na zasedání ZO 8.8.2013 a většinou byla zhodnocena jako nejvýhodnější z předložených nabídek na opravu komunikací.

Ke smlouvě o dílo nebyly doloženy žádné dodatky o změně provedení díla. Uzavřená smlouva o dílo připouští pouze písemné dodatky viz. bod 4 smlouvy.

Jana Buřičová , zastupitelka



KAPLIČKA

ZO pověřuje Janu Buřičovou koordinátorem akce oprava kapličky pro rok 2014. Hlasování pro: 4 , proti: 0, zdržel se: 2 (Bartušek, Douda).

V yjádření zastupitelky Jany Buřičové. V loňském loňském roce se nám podařilo upravit Pomník padlých za první světové války, tak jsem si řekla, že by stálo za to, opravit i kapličku. V rozpočtu bylo vyčleněno na opravu 10 000,-Kč. Začátkem března jsem poslala zastupitelům informaci o tom, jak bude oprava zajištěna, na co budou peníze z rozpočtu použity. Jedná se převážně o materiál, rostliny a lavičku před kapličkou. Práce budou provedeny dobrovolnicky, stejně jako loni u pomníku. Nechala jsem schválení projektu zařadit jako bod do

programu schůze zastupitelstva. Tak, aby o něm byli řádně informováni občané a měli možnost se k opravě vyjádřit. Usnesení navrhovaného bodu znělo: „ZO pověřuje Janu Buřičovou koordinátorem akce „oprava kapličky a úprava okolí“ dle předloženého návrhu a vyčleněné finanční částky pro rok 2014“. Jaké bylo mé překvapení na zasedání ZO, když pan Bartušek navrhl bod z programu vyřadit. Tento návrh na vyřazení z programu zastupitelstva byl podpořen dalšími zastupiteli (p. Růžička, Douda a Nohýnek). Podklady k bodu měli zastupitelé deset dní před konáním zastupitelstva. Nikdo z nich se však k zasláným podkladům nevyjádřil. Přesto jsem myšlenku opravy kapličky neopustila a znovu jsme navrhla její projednávání na dalším zastupitelstvu. Zde byla oprava schválena. Při hlasování o návrhu se zdrželi p. Bartušek a p. Douda. Pan Růžička se zastupitelstva neúčastnil. Takže zastupitelstvo 14. 4. 2014 opravu podpořilo. Doufám, že i přes počáteční nepřízeň některých zastupitelů se nám podaří do konce září kapličku opravit. Čeká nás nejen oprava kapličky, ale i úprava nejbližšího okolí a umístění lavičky.

Termíny akcí budeme včas zveřejňovat na webu obce i na vývěsce. Těší mě zájem místních obyvatel, kteří přislíbili pomoc při opravě.

Pokud máte zájem se zapojit i Vy, můžete mě kontaktovat na email: jana.buricova@gmail.co



Jana Buřičová, zastupitelka



OBČASNÍK

ZO schvaluje vydávání obecního zpravodaje na zkušební dobu půl roku, pokud do té doby nevzniknou žádné vážné překážky, schvaluje prodloužení na dobu neurčitou. Hlasování pro: 5, proti 0, zdržel se: 1 (Bartušek) - do zápisu ze zasedání ZO ing. Bartušek uvedl, že se od vydávání Libenického Lupenu distancuje).

V yjádření zastupitelky Růženy Vesteeogové. Vydávání radničních periodik je potřeba ošetřit jak personálně, tak obsahově (dodržování stanovených pravidel – viz.níže uvedené DESATERO). To proto, aby periodika mohla naplnit svou hlavní funkci - tedy obousměrné předávání informací mezi občany a zastupiteli obcí a měst. Periodika placená z veřejných zdrojů by měla sloužit jako aréna pro střetávání názorů občanů a jako místo, kde občané mohou získat odpovědi svých zastupitelů na položené otázky. Periodika musí v souladu s demokratickými principy chránit a uveřejňovat názory menšiny. Personální složení: **Redakční rada** - ustavení: výbor zastupitelstva (pokud mají periodika objektivně informovat o vedení obce, nemohou být pod jejich přímou kontrolou) - složení: zastupitelé (nikoli radní!) + občané - náplň: tvoří základní pravidla periodika (viz "DESATERO" a kontroluje jejich plnění) **Redakce** - složení může být: profesionál, dobrovolník, zastupitel,

úředník, externí dodavatel - dle pravidel daných redakční radou samostatně zpracovává jednotlivá čísla, nepodléhá objednávkám veřejných funkcionářů

DESATERO - Kodex dobrého radničního periodika: 1. Formu uveřejnění alternativních názorů (rozhovor, dopis, stanovisko) volí redakce 2. Komentáře jsou odděleny od zpráv 3. Vyhledávání alternativních sdělení je povinností redakce 4. Avizování témat připravovaných k uveřejněním zastupitelům, občanům, iniciativám 5. Omezení odmítnutí alternativních sdělení výjimečně (rozsah, urážlivé útoky osobní) 6. Povinnost zveřejnění stanoviska zastupitele či klubu (vč. opozičního) 7. Odstup od sdělení: neposuzování pravdivosti předkládaných sdělení (vyjma situací stanovených zákonem) 8. Nestrannost: uveřejnění alternativních sdělení bez „nápravných“ komentářů, ironizování, nezneužití možnosti vyjádřit se poslední 9. Vyváženost: rozhodnutí včetně protinávrhů, hlasování, diskuse, alternativních řešení 10. Budoucí připravovaná rozhodnutí: umožnit veřejnosti se vyjádřit, ovlivnit a spoluvytvářet.

Redakce, přežato od „Oživení“

Příklady z praxe. Po zdlouhavých sporech, které vedlo zastupitelstvo na téma kvalita a cena oprav místních komunikací, se občanka Libenic paní Dynková na veřejném zasedání zeptala, zda se opravovala silnice na pozemku zastupitele pana Růžičky. Zastupitelé, včetně přítomného pana Růžičky ujasnili tazatelce, že se nejedná o opravu místní komunikace na soukromém pozemku, ale jde o silnici hned před nemovitostí pana zastupitele. Dotaz ovšem rozhořčil ing. Bartuška, který vytknul občanům nedostatečnou informovanost. Sám se však zcela otevřeně stavi proti zveřejňování nahrávek ze zasedání ZO a proti vydávání zpravodaje, dalšího možného informačního zdroje. Jak tedy mohou občané získávat spolehlivé informace? Chceme zůstat u způsobu „jedna paní povídala“, z čehož pak plynou nejasnosti a různé domněnky?

Příklad další. Občan Libenic pan Koniček se na veřejném zasedání zeptal, kdo rozšlapal včelínu panu Jíchovi? Pan Jicha přítomen bohužel nebyl. K tomu tedy uvádím, že jsem v té době, se svolením vstupu od státního pozemkového úřadu na jejich pozemek uklízela s okrašlovacím spolkem příkop tvrze od navezené skládky skla a telefonních kabelů. Na zmíněném státním pozemku, v blízkosti skládky je umístěn také včelín pana Jichy. Dle mého laického pohledu byl ve zmíněné době nerozšlapán. Zda došlo skutečně k devastaci, nebo chtěl někdo svou informaci udělat z „komára velblouda“ a nebo si jen někdo spletl uklízení příkopu s rozšlapáním včelínu, můžete posoudit sami, bude-li vám umožněn vstup.

Růžena Versteegová, zastupitelka



VODOVOD

ZO souhlasí zlegalizovat provozování vodovodu v částce 20 000 Kč, schválit obsah mandátní smlouvy a pověřit starostku obce podpisem této smlouvy s

ing. Jiřím Mašínem, který bude jako osoba oprávněná obec zastupovat. (jaký je současný stav - fakturace, kolik zaplatí občan, kolik doplácí obec, jak se stará o pohledávky? Kdo konkrétně se věnuje výpočtu vodného, legislativě, administrativě, opravám, pohotovostním zásahům, připojením přípojek, odborné výměně vodoměrů?

Bez vyjádření vedení a zastupitelů obce



ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

(popis změny svozového místa na tříděný odpad a popis změny označení pro ukládání bioodpadu a komunálního odpadu, uvedení důvodů změn).

Vyjádření vedení a zastupitelů k petici občanů za svoz komunálního odpadu v týdenních intervalech

Vyjádření starosty Lubomíra Marcina. Dne 7.7.2014 jsme na zasedání zastupitelstva řešili petici za vrácení svozu komunálního odpadu i v letních měsících na každý týden. Po bouřlivé diskuzi se zastupitelstvo rozhodlo zachovat nový systém svozu. Je nám líto že nedorazil nikdo z podepsaných. Jednalo se celkem o 24 obyvatel ze 14 domů. Z jednoho č.p to bylo celkem 6 obyvatel. To jen pro úplnost zprávy. Vzhledem k tomu, že obec doplácí celou třetinou na svoz popelnic a ještě jsme nepřistoupili ke zdražení, byl nastaven tento systém. V případě, že je pro někoho svoz nedostačující, jsou na obecním úřadu k dispozici označené velké pytle - samozřejmě za mírný poplatek. Pokud se v popelnicích množí červi a zapáchají, lze to řešit lepším tříděním, a nebo zbytky jídla vložit do sáčku a udělat uzel. To, že někteří lidé, jak se píše v petici, vyhazují odpad i po okolí, aby se ho zbavili, tak těch je mi upřímně líto, protože **tříděním odpadu se snažíme zachovat naši krásnou přírodu v takovém stavu jako je nyní nebo ještě tento stav vylepšit pro naše děti!!!**

Marcin Lubomír, starosta obce Libenice

Vyjádření místostarosty Pavla Nohýnka. Za sebe bych svoz komunálního odpadu zachoval v tomto stavu. Bude to příprava na příští rok, kdy se bude muset třídít podle zákona, jak informovala média. Největší problém je s tím, že občané netřídí v dostatečné míře. Zaráží mě, že tito občané Libenic nereagovali na dotazník, který dostali! V dotaznících, které se vrátily, byly občané v drtivé převaze pro tento stav. Je však pravda, že někteří občané využili tohoto stavu, kdy je přistaven kontejner na komunální odpad např. k vyklizení půdy, garáže, přestavby domu. Stále je to však lepší, nežli by se odpad válel okolo Libenic.

Pavel Nohýnek, místostarosta

Vyjádření zastupitele Milana Růžičky. Za mě musím říci, že když se hlasovalo o vyvážení odpadu, tak jsem nebyl přítomen, nicméně na zasedání jsem hlasoval proti vyvážení 1x za 14 dní, protože i když se snažíme třídit tak v letních měsících, kdy je velké teplo, se v popelnici množí tlející předměty a věci a množí se tam červi a masařky. Podle mě, i když se budeme snažit sebe víc, tato skutečnost nás nemine. Proto se přikláním k vyvážení každý týden.

Milan Růžička, zastupitel

Vyjádření zastupitelky Jany Buřičové. Zastupitelstvo se na svém posledním zasedání zabývalo peticí občanů, kterým nevyhovuje změna svozu komunálního odpadu. I když pan Bartušek namítal, že petice nemá všechny zákonné náležitosti, pro mne je mnohem důležitější obsah sdělení, nežli forma. Část občanů vyjádřila nespokojenost se změnou svozu komunálního odpadu, která nastala na základě rozhodnutí zastupitelů od května letošního roku. Vážím si toho, že veřejně dokázali vyjádřit svůj názor, protože je to zpětnou vazbou pro zastupitele, která je tak potřebná pro jejich rozhodování. Musím říci, že již ke konci prvního pololetí jsme vyčerpali z rozpočtu 53% peněz určených na likvidaci komunálního odpadu pro tento rok. Z toho důvodu jsem pro zachování nově nastaveného modelu svozu jedenkrát za čtrnáct dní v letních měsících, ale mám pocit, že obec by měla hledat další způsoby, které by dokázaly podpořit motivaci lidí, dát si práci s vytříděním odpadu. Například zajištění svozu tříděného odpadu přímo z našich domovů, nastavením motivačních poplatků za odpad. Za každý vytříděný pytel odpadu sleva na poplatku na další období. Jsou obce i města, kde tyto modely jsou již zavedeny a fungují ke spokojenosti občanů i obecní pokladny. Osobně si myslím, že je zde stále malé povědomí o třídění odpadů, malá osvěta ze strany představitelů obce, co a kam mohou občané uložit. Dále může mít vliv na třídění i přesun sběrného místa od obecního úřadu. Je škoda, že ti, kteří věnovali čas petici, nenašli chvíli přijít na jednání zastupitelstva obce, kde bychom se mohli společně pokusit najít nějaké řešení této situace.



Ač nás pan místostarosta informoval, že všichni občané jsou dostatečně informováni o třídění odpadů, nejsem o tom zdaleka přesvědčena, v čemž mě utvrdila i následující situace. Na jednání zastupitelstva měli tři zastupitelé na stole nápoje. Dva v plastové lahvi a jeden v plechovce. Po ukončení jednání zastupitelstva jeden odhodil lahev, tak jak ji dopil do koše na směsný odpad. Majitel plechovky, ač ji zmáčkl, odhodil tamtéž. Třetí si plastovou lahev odnesl s sebou, aby ji vhodil do kontejneru na plast. Tak nevím pane místostarosto, jak je to s tou informovaností, když dva zastupitelé ze tří nevědí, že plasty ani plechovky od nápojů do směsného

odpadu nepatří.

Jana Buřičová, zastupitelka

Vyjádření zastupitelky Růženy Versteegové. Za většinu rozhodnutí a úkonů v rámci schváleného rozpočtu a za formu odpovědi občanům, odpovídá zvolené vedení obce (starosta, místostarosta), kterému zastupitelé dali důvěru a rovněž schválili odměnu. V otázce četnosti vyvážení odpadu starosta a místostarosta přenesli odpovědnost také na zastupitele.

Důvodem mého hlasování pro návrh pana místostarosty svázat odpad ve 14 denních intervalech je informace pana Nohýnka o dostatečném seznámení občanů s možnostmi nakládání s odpady. Dalším důvodem je, že ukládání a svážení odpadů je stále dražší. Což vedlo mnoho okolních obcí ke zvýšení poplatků za ukládání a svážení odpadů již v předchozích letech. Stejně jako za vodu, také za odpady doplácí nemalou částkou **obec**. Pokud by se dalo ušetřit a použít peníze v investičních záměrech, bylo by to fajn. Ale jistě ne, za cenu plných příkopů a nespokojených občanů, kteří se jistě ne bez důvodu ozvali. Je jedno o jakou formu vyjádření nespokojenosti jde, a o které a kolik občanů se jedná. Podstatný je problém, který je potřeba řešit. Věřím, že se vedení obce bude touto otázkou zabývat a nemávne nad ní rukou. Více zpřístupnit občanům místa na třídění a informace o kompostování a třídění lze zajistit téměř hned. Praktické rady z vlastní zkušenosti. Pokud je odpad v pytlích, zabírá v popelnici mnohem více místa. Kompostuje se i ve městech, proč ne na vesnici. Některé zbytky lze nabídnout i sousedovic drůbeži.

Růžena Versteegová, zastupitelka



DOTACE NA KULTURU

Rozdělení finančních příspěvků na kulturní akce (kdo si požádal, komu a v jaké výši) byly schváleny příspěvky na kulturní akce, zda byla vyčerpána celá částka z rozpočtu a musel se tak všem žadatelům požadovaný příspěvek úměrně snížit, nebo zda všem bylo vyhověno v plné výši a přesto v rozpočtu stále nějaká částka zůstává a zda se bude dočerpávat.

Kulturní akce 2014 s finanční podporou obce

Dle schválených pravidel pro rok 2014 a na základě posouzení žádostí kulturní komisí, přidělil starosta a místostarosta finanční příspěvky na níže uvedené kulturní akce.

Organizátor: Farní sbor českobratrské církve evangelické v Libenicích. Akce: Jarní koncert. Termín konání: 30. 3. 2014. Finanční příspěvek: 3 000,- Kč.

Organizátor: Libenický okrašlovací spolek o.s.. Akce: Noc s Andersenem v místní knihovně. Termín konání: 4. 4. 2014. Finanční příspěvek: 1 200,- Kč.

Organizátor: Libenický okrašlovací spolek o. s.. Akce: Cesta za pokladem na Velký pátek. Termín konání: 18. 4. 2014. Finanční příspěvek: 500,- Kč.

Organizátor: Libenický okrašlovací spolek o. s.. Akce: Libenický dezorienták. Termín konání: 17. 5. 2014. Finanční příspěvek: 2 300,- Kč.
Organizátor: Ludmila Dynková, Libenice. Akce: Kurz výroby šperků FIMO. Termín konání: 14. 6. 2014. - akce přesunuta. Finanční příspěvek: 1 500,- Kč.
Organizátor : Libenický okrašlovací spolek o.s.. Akce: EHD – Dědictví na tvrzi. Termín konání: 13. 9. 2014. Finanční příspěvek: 3500,-Kč
Organizátor: Libenický okrašlovací spolek o.s.. Akce: Oživlá Farská zahrada 2014. Termín konání: průběžně po celý rok. Finanční příspěvek: 1 400,- Kč.
Organizátor: Ludmila Dynková, Libenice. Akce: Kurz drátování. Termín konání: 25. 10. 2014. Finanční příspěvek: 1 000,- Kč.
Organizátor: Libenický okrašlovací spolek o. s.. Akce: Adventní ladění 2014. Termín konání: 30. 11. 2014. Finanční příspěvek: 2 000,- Kč.

Rozpočtovým opatřením schválilo ZO většinou hlasů navýšit rozpočtové výdaje o částku 8 000 Kč,- na akci „Rozloučení s prázdninami“ požádanou kulturní komisí obce Libenice.

Organizátor : Kulturní komise Obce Libenice. Akce: Rozloučení s prázdninami. Finanční příspěvek : 8 000,- Kč.

Kulturní akce 2014 bez finanční podpory obce

Organizátor : Ludmila Dynková, Libenice. Akce: Šicí dílna (patchwork), Termín konání : 1.3.2014.
Organizátor: Libenický okrašlovací spolek o.s.. Akce: Noc kostelů, Termín konání : 23.5.2014
Organizátor: Libenický okrašlovací spolek o.s..Akce: Přednáška ke druhé světové válce. Termín konání : únor 2014
Organizátor : Ludmila Dynková, Libenice. Akce: Jóga, Termín konání : pravidelně každý čtvrtek.
Organizátor: Libenický okrašlovací spolek. Akce: Údržba okolí pomníku, Termín konání: průběžně

redakce ve spolupráci s OÚ a předsedou LOS

Vyjádření zastupitelky Jany Buřičové. Zastupitelé letos schválili pravidla pro přidělování příspěvků na kulturní akce. Pravidla si lze přečíst na webu obce. Každý pořadatel kulturní akce v naší obci, fyzická osoba či organizace, si mohli požádat o příspěvek na kulturní akci. Vyplnili jednoduchý formulář, kde popsali svou akci, uvedli rozpočet akce, kolik finančních prostředků si zajistí sám pořadatel a jaký požaduje příspěvek od obce. Limit výše příspěvku byl stanoven maximálně ve výši 5000,-Kč. Kulturní komise se starostou žádosti prošla, zhodnotila, určila částku, kterou na jednotlivé akce přispěje. Až potud bylo vše v pořádku a dle pravidel. Žádosti byly vyhodnoceny do konce března, kdy také měly být uzavřeny smlouvy s jednotlivými žadateli.

Tady trochu kulhala administrativa, některé akce byly dávno za námi a smlouvy stále nikde. I toto se nakonec podařilo doladit. Jaké nás však čekalo překvapení na zasedání zastupitelstva dne 24.5. 2014, kdy až na zasedání zastupitelstva Pavel Nohýnek (místostarosta a předseda kulturní komise v jedné osobě) nechal zařadit na program jednání schválení finanční podpory na kulturní akci Loučení s prázdninami v hodnotě 8 000,-Kč. Bez řádného zveřejnění v programu a informování občanů. Pro ostatní pořadatele byl strop 5 000,-Kč. I přesto, že žádali o tuto částku, nejvyšší přiznaný příspěvek byl 3 500,-Kč. Nemám nic proti krácení příspěvků, pokud je nahlíženo na všechny „stejným metrem“. A nemám nic proti příspěvku na „Loučení s prázdninami“, jen jsem chtěla, aby kulturní akce, kterých v obci přibývá, byly podporovány dle stejných pravidel. Na to jsem se dozvěděla, že toto je „jiný případ“. Takto je to transparentní, protože si kulturní komise požádá rovnou zastupitele, aby nebyla ve střetu zájmů, vůbec nevádí, že o vyšší částku, než mohli požadovat všichni ostatní. Někteří kreativní zastupitelé, například pan Bartušek, dokonce pana Nohýnka pochválil, že si mohl akci v jeden den rozdělit na odpolední pro děti a večerní pro dospělé a požadovat 10 000,-Kč na dvě akce, ale on si vystačí pouze s 8 000,-Kč. Takže pro příště, milí žadatelé, neváhejte dle tohoto vzoru rozdělit akci na co nejvíce částí, jistě vám kulturní komise na každou přidělí zvláštní obnos. Pan Nohýnek sice nedokázal odpovědět konkrétně, proč byly příspěvky ostatních akcí pokráceny, pouze jen, že tak rozhodli. Dále nám vysvětlil, že žádost o 8000 Kč podává jménem celé komise. Pět zastupitelů bez zbytečného protahování příspěvek v požadované výši schválilo. Z toho mi plyne jediné - zase tu máme „rovnější mezi rovnými“, kteří nemusí respektovat žádná pravidla, natož ta morální. Pro vytvoření objektivního názoru na danou situaci doporučuji zvukový záznam zastupitelstva, který naleznete na webu obce v sekci zápisy ze zastupitelstva.

Jana Buřičová, zastupitelka



ÚDRŽBA OBCE

Bez vyjádření vedení a zastupitelů obce.



OPRAVA STŘECH

na budovách ve vlastnictví obce, dle schváleného rozpočtu.

Bez vyjádření vedení a zastupitelů obce.



KONÍRNA

(oprava, investice, záměr, projekt....?)

Bez vyjádření vedení a zastupitelů obce.



DOLNÍ RYBNÍK

(mostek, brod, rybník, obtok, projekt, investice,

oprava, údržba?)

Vyjádření zastupitelky Jany Buřičové. Jistě jste zaznamenali od loňského roku probíhající úpravy spodního rybníka. V loňském roce proběhlo srovnání dna ostatní plochy v rybníce. Tak tuto akci nazvali někteří zastupitelé. Práce v hodnotě 25 000,- Kč provedla firma Dalfos s.r.o.. Cílem této akce bylo srovnání dna a odstranění rákosí. Účelnost akce může v současnosti zhodnotit každý sám. Počátkem letošního roku byla pročištěna kanalizace v okolí rybníka. Tuto činnost provedla firma Rekol kanalsanierung s.r.o. v částce 82.315,72,- Kč. Je nutné zmínit, že v této částce je i pročištění dešťové kanalizace u Vápenky (pod silnicí na Gruntu). Dále ještě proběhlo uložení odpadu na skládku firmou ZERS v částce 5.917,- Kč a oprava protékající hráze v částce 681,- Kč, zde byl hrazen pouze materiál na opravu. Čili celková cena za zlepšení a uvedení do současného stavu přišla obecní kasu na 113.913,72,- Kč.

V letošním roce se projednává úprava stávajícího brodu, který bude proměněn možná na mostek nebo propustek, či opět brod. V tuto chvíli to zatím není jasné. Pan Nohýnek si v loňském roce nechal zastupiteli schválit částku 75 000,- Kč na vybudování propustku, a dále byl pověřen zajištěním povolení na tuto akci. V průběhu zjistil, že bude nutné zpracovat projektovou dokumentaci. Zastupitelstvo tedy schválilo zadání projektové dokumentace na mostek a brod na pozemcích 726/6 a 725/2, které nejsou v majetku obce, v částce 20 000,- Kč. Při přípravě projektu se zjistilo, že propustek z technických důvodů s ohledem na víceletou vodu nelze vybudovat. Škoda, že tato informace nepřišla dříve, než někteří zastupitelé odsouhlasili vybudování propustku. V tuto chvíli zůstává ve hře mostek nebo brod. Stavba mostku je finančně nákladná, jedná se o statisíce až milión korun, vybudování nového brodu přijde předběžně na něco okolo sto tisíc korun. Takže je jasné, že v rozpočtu vyčleněná částka stačit nebude. Ještě je třeba zhodnotit, co nám nový brod či mostek přinese. Na to se ptejte zastupitelů, kteří akci podporují, nebo samotného navrhovatele.



Jana Buřičová, zastupitelka



BÝVALÁ JEDNOTA

Budova č.p.24 (záměr prodat, pronajmout, jiné využití?)

Bez vyjádření vedení a zastupitelů obce

Protože k tématům přispěla články jen menšina, požádala jsem přímo pana místostarostu Pavla Nohýnka o odpovědi na několik aktuálních a konkrétních dotazů.

- **Proč jsou mimo provoz nové informativní cedule o umístění odpadů, do kterých obec v minulém roce investovala? Informační**

tabule jsi umísťovala ty. Byly spadlé, přidělal jsem je na zed' u kontejnerů.

- **Kam mají občané z Libenic možnost svázat větve a jak se pak větve likvidují? Větve mohou svázat ke kontejnerům s bio odpadem, kde ho nadrtí zaměstnanci obce na štěpku k pomníku nebo ho přihodí při odvozu na naplněný kontejner.**
- **Kdo zakázal pořádání akce "čarodějnice" pro veřejnost? Není mi známo, že bylo zakázáno pořádání čarodějnic pro veřejnost.**
- **Jaké kulturní akce byly v minulých pěti letech finančně podporovány obcí a jakou částkou? Kulturní akce. Jaké kulturní akce se pořádaly minulý rok, je ve zprávě na stránkách Libenic. Před pěti lety jsem na OU ještě nebyl. Co se týče finanční podpory obce, tato otázka měla směřovat na finanční výbor nebo účetní obce. Oslovil jsem účetní obce a přeposílám její zprávu.**
- **Jak jsou zajištěné stavby, konírna a tvrz, které jste označil jako nebezpečné? Konírna a tvrz jsou uzamčené budovy a nemá do nich veřejnost přístup, ale jak víš na tvrzi využívá jednu místnost (ve které dle mě nic nehrozí) pan Vlček ke cvičení dvakrát v týdnu, klíče dostal v roce 1972 od JZD. Na opravu tvrže nemá obec peníze. Oslovil jsem tři pokrývače na opravu střechy a když to viděli odmítli tuto práci. Nyní starosta s jednou firmou jedná, tak to snad dopadne dobře.**
- **Je vám známo, kdo zapálil černou skládku za mostkem směrem na Dolany? Kdo zapálil černou skládku za mostkem na Dolany, nevím. Jak jsou občané informováni o placení vodného? Placení doposud probíhalo začátkem roku při platbě popelnic, o ceně jsou informováni na stránkách Libenic.**
- **Proč je akce "rozloučení s prázdninami" finančně zvýhodněna oproti jiným akcím pořádaným s finanční podporou obce? Rozloučení s prázdninami není nijak zvýhodněno. Limit 5000,- Kč byl tvůj nápad dát do žádostí, možná není špatný, pokud je nadbytek žádostí o kulturní akce. Kapela stojí 6000,-Kč, a když jste měly minulý rok s Janou velký problém ohledně vybírání vstupného, tak jsem chtěl, aby bylo letos zdarma. 2000,-Kč na ceny pro děti mi přijde přijatelné. Akce bude od 17h pro děti a od 20h pro dospělé. Kulturní komise bude hradit ze svého práva OSA, propagaci a výdaje s pořádáním akce. Dá se říci, že je to jediná akce tohoto vzhledu za rok 2014. Je to pro děti dospělé a tak trochu se to prolíná i s posvícením. Jaké jsou Vaše záměry s dolním rybníkem a bývalou konírnou? Oprava konírny je v řešení záleží na zastupitelích, jak se dohodnou.**
- **Co byste popřál našim spoluobčanům, novým zastupitelům a představitelům Libenic v příštím volebním období? Spoluobčanům hlavně zdraví, které je nejdůležitější, větší zájem o obec a vstřícnost sousedů. Novým zastupitelům, aby našli větší**



ÚČETNÍ ZÁVĚRKA

Vyjádření zastupitelky Jany Buřičové za zasedání ZO. Zastupitelstvo Obce Libenice, jako schvalující orgán, na základě předložených nebo vyžádaných podkladů zjistilo, že schvalovaná účetní závěrka za rok 2013 neposkytuje v rozsahu skutečností posuzovaných podle § 4 věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky, tuto účetní závěrku schvaluje. Hlasování : pro: 4 , proti: 2 (Versteegová, Buřičová), zdržel : 0 Vyjádření J. Buřičové a R. Versteegové : S ohledem na výkon funkce s péčí řádného hospodáře, neschvaluji účetní závěrku obce za rok 2013. Dle předložených podkladů neposkytuje účetní závěrka obce Libenice věrný a poctivý obraz dle zákona o účetnictví č. 563/1991 Sb. Ani v následujícím roce tedy 2014 o zmíněných skutečnostech nebylo do dnešního dne účtováno. Tedy do dne schválení účetní závěrky. Jedná se o pohledávky z prodeje vody, přesná částka nelze určit, není zpracován systém prodeje vody, o pohledávky za hrobová místa, přesná částka nelze určit není dopracován systém evidence, o pohledávky za zajištění rezervovaného příkonu elektrického proudu pro majitele pozemků na Vápence ve výši 175 000,-Kč. Na tyto skutečnosti bylo upozorněno ve zprávě finančního výboru ze dne 3 a 5.2.2014. Pokud by Obec o těchto pohledávkách účtovala, změnil by se hospodářský výsledek před zdaněním k 31. 12. 2013 a výše vykazovaných pohledávek k 31.12.2013. Bez evidence pohledávek v účetnictví nelze dostát řádnému hospodaření se svěřenými prostředky.

Jana Buřičová, zastupitelka



Zvukové záznamy ze Zastupitelstva

Na webu obce v sekci zápisy naleznete zvukové záznamy ze zastupitelstva obce. Je dobré si občas poslechnout, jak zastupitelé jednájí o věcech, které se nás všech bezprostředně dotýkají. Kdo ze zastupitelů přichází na zasedání připraven, kdo je přesvědčen, že nemusí odpovídat občanům na žádné otázky, koho skoro vůbec na záznamu nezaslechnete. Kdo tam je sám za sebe a pro sebe, koho občané nezajímají a kdo na čem pracuje. Jedinečná příležitost udělat si svůj vlastní objektivní názor na práci zastupitelů.

Jana Buřičová, zastupitelka

Reakce na slovo starosty uvedené v minulém čísle zpravodaje

Je třeba přiznat, že starostka Růžena Versteegová byla odvolána do značné míry vinou samotných Bubáků,

angažovali totiž do svých řad pana Milana Růžičku ml., tzv. Trojského koně protistrany, jehož hlas se pak stal rozhodujícím v několika zásadních hlasováních, s tendencí nerespektování vůle občanů ve volbách. Starosta Luboš Marcin pak přijal funkci, aniž by o to stál, dle jeho slov. Opravdu chceme starostu, který o tu práci nestojí? Další reakci si zaslouží tvrzení, že „jistá“ zastupitelka zařídila, že ministerstvo financí smetlo ze stolu návrh na mimořádnou odměnu. Zastupitelka Jana Buřičová informovala zastupitelstvo ještě před hlasováním o tomto bodu, že návrh není v souladu s právem. Pánové zastupitelé ji ale ignorovali, stejně jako při mnoha jiných hlasováních, jelikož mají většinu a nemusí se zabývat nepohodlnými argumenty. Chyba tak byla napravena lépe ihned a ne až při auditu, kde by samozřejmě musely být platby vráceny. Zastupitel, který si umí do programu schůze navrhnout body, nebojí se zveřejnění těchto bodů na vývěsce, umí si vypracovat podklady a rozeslat je včas všem kolegům v zastupitelstvu, návrh si pak umí obhájit i před opozicí a občany, schválený projekt dotáhne do zdárného konce včetně dodržení nákladů, takový zastupitel si zaslouží přidat ne stokoruny, ale tisíce. To samozřejmě platí tím více pro vedoucí činitele obce, jelikož takový zastupitel bude pro obec ta nejlepší investice. Kdo jednou za měsíc přijde zvednout ruku, když na něj kolega mrkne, je pro obec drahý, tak jako tak. Kdo navrhne důležitý bod až na schůzi, aby lidé nevěděli, a rychle ho schválí, je dokonce nebezpečný. Zastupitelé patří mimochodem do malé skupiny lidí, kteří si odměnu určují sami (samozřejmě v daném rozmezí). Pokud si odměnu zapomenou odhlasovat, nemohou se na nikoho zlobit, než právě jen na sebe samé.

David Buřič



PAMĚŤ OBCE

Dům č.p. 11.Podle p. Týrové roz. Palečkové, byl dům koupen v dražbě před rokem 1899 od p. Sabiny. Pan Paleček do domu přesídlil z č.p. 6. Ještě podle příznání k dani domovní v letech 1959-1966 byl majitelem p. J. Paleček. Od roku 1966-1972 je uvedena jako majitelka p. A. Palečková Od roku 1972 do roku 2012 jsou uváděni jako majitelé manželé Václav a Milena Týrovi. Nutno připomenout, že p. Paleček byl dobrým hospodářem , ale hlavně chovatelem hovězího dobytka.



Dům č.p.12. Tento dům musel být postaven před rokem 1786, protože v tomto roce obec čítala 54 domů. Podle zápisu v roce 1931 jako majitelé jsou uvedeni Pavla a Miroslav Vokálovi. V roce 1958-1968 je majitelem syn manželů Miroslav Vokál. V roce 1969 byla usedlost v majetku Jaroslava a Zdenky Valáškových. V roce 1980 kupují domek manželé Emil a Eva Hervertovi. Ti žili v Praze a dům využívali jako "letní sídlo". V roce 2006 po smrti manžela se stává majitelkou paní Eva Hervertová. V roce 2012 se stal majitelem p. Pavel Kraus z Kutné Hory. V současné době je domek evidován jako majetek p. Marka Rovného.



Dům č.p.13. Podle matriky z roku 1931 po Barboře Novotné byli majiteli Anna a Antonín Vlastníkoví. Podle příznání k dani domovní v letech 1959-1980 jsou majiteli Anna Vlastníková a syn Bohuslav. Od roku 1980 do r.1990 p. Bohuslav Vlastník již sám. Po jeho smrti se ze zákona staly majitelkami manželka Jaroslava Vlastníková a dcera Vladimíra Hniličková



Dům, č.p. 14. Přibližně v r.1820 zde hospodařil Pavel Černík, který převzal hospodářství od svého otce Jiřího Černíka. Dalším majitelem byl syn Pavla Černíka Jan, který padl v I. světové válce. Na základě jeho závěti se dědici staly děti jeho bratra Václava Černíka s manželkou Boženou, který se do Libenic přestěhoval z Loun. Měli 6 dětí, z nichž 3 hospodařily v č.p.14- Jan, Věra a Vlasta. Pan Jan Černík zemřel v roce 2000. Po tomto datu se stali spolumajiteli Pavel a Jana Černíkoví / po otci Janovi / a Josef a Marta Hlavatá / po matce

Věře/ Po roce 2007 domek vlastní Pavel Černík a Jana Ptáčková roz..Černíková. V současnosti je využíván jako "letní sídlo".



Dům č.p. 15. V kronice je dům vzpomínán při budování rybníka. V kronice v roce 1881 je jako majitel zmiňován p. Starý. V téže kronice v roce 1882 je zaznamenán požár hospodářského stavení. V roce 1931 jsou jako majitelé uvedeni Václav a Anna Budilovi. V letech 1959-1968 je majitelkou sama p. Anna Budilová. V letech 1969-1990 se stal vlastníkem vnuk p. Jaromír Budil. V současnosti je vlastníkem jeho dcera ing. Petra Pešková. Je doloženo, že p. Václav Budil byl předsedou "Vodního družstva", které bylo založeno, aby bylo možno odvodnit luka a pole v části "U fontány" "Na pobřeží" a "V rybníce".



Dům č.p.16. Kronika v r.1881 jako majitele připomíná p. Chobota. V roce 1882 při požáru stodoly je rovněž jmenován Josef Chobot. V roce 1899 je uvedeno, že udeřil blesk a vše shořelo. V roce 1923 jako majitel je uveden Karel Marcin. V roce 1931 jsou majiteli Karel a Marie Marcinovi. Do roku 1962 byl majitelem Karel Marcin. Od roku 1962 se stává majitelem Jiří Marcin toho času v Líních. V roce 1980 dům koupili manželé Jana a František Černý. Ti starý dům zbourali a na přibližně stejných základech vybudovali dům nový. Kolaudace proběhla v roce 1982. Po smrti p. Černého se stali majiteli Petr Černý a Pavlína Nohýnková roz. Černá. V současné době domek vlastní manželé Pavel a Pavlína Nohýnkovi.

Koupí p. Černého byla ukončena možnost průchodu přes dvůr od domů č.p.82 a 83.



Dům č.p.17. Kronika z roku 1881 připomíná na tomto čísle p. Budila. V roce 1931 je jako majitelka uváděna p. Marie Zemanová. Podle kroniky v roce 1934 koupil objekt od p. Zemanové, která v této době bydlela ve Velimi, pan Alois Šporcl, řezník, který chtěl zde provozovat živnost, protože v obci v té době byli řezníci dva, dobře se nevedlo a proto ji ukončil. V roce 1937 požádal p. Oldřich Zeman obecní úřad o povolení k přestavbě tohoto domku na řeznickou živnost včetně porážky a dílny, což mu bylo umožněno. Majitelkou byla podle přiznání k dani domovní p. Marie Zemanová. V současné době je majitelem vnuk jmenované - Petr Zeman.



Dům č.p.18. Tato usedlost patřila k čp.6, kterou vlastnil p.J. Paleček. Bydleli zde lidé pracující na hlavním statku t.j. na č.p. 6. /deputátníci /.V 50tých letech i tento objekt obhospodařovalo JZD. Ale už v roce 1959 jsou jako majitelé uváděni manželé Anastázie a Josef Závorkovi. V roce 1980 se majiteli stali bratři Milan a Josef Závorkovi. V současnosti je majitelem Milan Závorka.



Marie Šandová,,kronikářka

Nemovitě kulturní památky

Dne 22. 4. 2014 vydalo Ministerstvo kultury ČR **rozhodnutí**, které má pro naši obec jedinečný význam, neboť tímto rozhodnutím byl oficiálně **prohlášen soubor toleranční modlitebny a evangelického hřbitova kulturní památkou** a také zapsán do Ústředního rejstříku kulturních nemovitých památek ČR.



V odůvodnění tohoto významného počínu se mimo jiné uvádí: „Modlitebna s evangelickým hřbitovem jsou ojedinělými stavebními památkami z doby náboženské tolerance, které byly stavěny ještě podle přísných pravidel na západním okraji historické zástavby, mimo hlavní komunikace obce. Modlitebny se měly co nejvíce podobat prostým vesnickým stavbám a odlišovat se tak výrazně od katolických kostelů (nesměly mít věže, půlkruhově zaklenutá okna a zvony). Protože zrušení tolerančních omezení vedlo skoro u většiny sborů ke stavebním úpravám nebo přestavbám (některé byly zbourány, aby ustoupily kostelům novým), řadí se libenická modlitebna k málo početným architektonickým památkám tohoto typu v Čechách a na Moravě, a její význam tak přesahuje hranické středočeského regionu. Modlitebna si až na malé a relativně citlivé historické architektonické úpravy (stupňovitý štít, zazdění postranního vchodu) zachovala v exteriéru charakter z doby své výstavby v roce 1827 a spolu s evangelickým hřbitovem je svým zasazením do úrodné polabské krajiny malebným krajinnotvorným prvkem vesnické zástavby Libenic. Hřbitov je od počátku spjat s historií libenického evangelického sboru. Jsou zde např. pohřbeni libeničtí faráři Jan Šantrůček a Jan Pípal s rodinami, senior Gustav Jelínek a učitel František Mojžíš. K nejzajímavějším a nejstarším náhrobkům náleží náhrobek donátora kazatelny a pozdějšího kurátora libenického sboru, Matěje Jelínka a jeho ženy Marie, který se nachází ve výklenku v severní linii ohradní zdi. V rohu hřbitova byla po válce postavena márnice, do které byly osazeny dveře ze zazděného postranního vchodu modlitebny, s klasicistními slunci z roku 1827. Urbanistické a architektonické hodnoty toleranční modlitebny jsou významně obohaceny o zachovalý interiéř s kaligraficky provedenými nápisy s biblickými citáty ze Starého a Nového zákona a z velké části o zachovalý historický mobiliář : kazatelna, stůl Páně, lavice, křtitelnice, tabule pro vkládání čísel písní, varhany a litinová kama.“Libenická modlitebna s evangelickým hřbitovem je tedy, dle vyjádření

odborníků památkové péče i Ministerstva kultury ČR, jednou z mála dochovaných architektonických památek svého typu nejen ve středočeském regionu, ale i v celých Čechách a na Moravě, s dochovaným původním exteriérem, interiérem i s částí původního mobiliáře, s ukázkovými znaky stavění, urbanisticky dokonale zasazené v krajině i prostoru.

Osobně jsem přesvědčena, že náš „kostelík“ se hřbitovem jsou cennou památkou již dávno a své uznání si plně zaslouží. Věřím, že nejen umělecky a historicky obohatí náš památkový fond, ale bude sloužit také kulturním a výchovně vzdělávacím účelům a obohatí též nabídku typů na výlet v mikroregionu Kolínska. I když byl doposud mnohými z místních opomíjen, svůj význam si našel spíše za hranicemi naší obce, o čemž svědčí dva svatební obřady v nedávné době, a v žádném případě nelze opominout ani nedávné natáčení České televize.

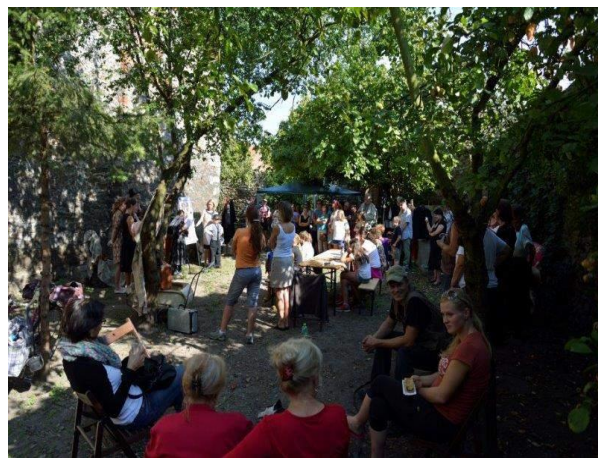


Na závěr snad ještě pár slov díky: obdiv a úctu si plně zaslouží především Farní sbor českobratrské církve evangelické v Libenicích za trpělivost, lásku, úctu a péči, jakou věnují celá léta svému svatostánku. Poděkování patří též Libenickému okrašlovacímu spolku, který pořádáním rozmanitých kulturních akcí dokazuje, že kostel nemusí sloužit pouze náboženským účelům, ale že je vhodným prostorem pro slavnostní setkávání všech lidí dobré vůle.

Druhou naší památkou, podstatně starší, a tedy i historicky cennější, je tvrz.„Písemně poprvé uváděna v r. 1437, tehdy ji císař Zikmund spolu se dvorem a vsí Libenice zastavil Hanušovi z Rychnova. Tvrz byla pravděpodobně nevelká gotická stavba, která nikdy nesloužila jako sídlo majitele statku, ale pouze jako správní středisko. V roce 1540 ji od Václava Popela z Vesce získal kutnohorský měšťan Jindřich Smíšek z Vrchovišť, předek rodu Libenických z Vrchovišť. Jindřichův syn Jan Libenický z Vrchovišť nechal v r. 1574 tvrz přestavět a rozšířit, práce vedl neznámý vlašský stavitel Gabriel. Vznikla tak renesanční budova, která si však i nadále zachovala opevnění. V r. 1593 získal tuto tvrz se dvorem a vsí Libenice (a příslušenstvím v dalších čtyřech vesnicích) od Janova syna Vratislava Libenického výplatou zástavy císař Rudolf II. a připojil libenický statek ke svému panství Kolín. V letech 1611-1616 byly Libenice od Kolína odloučeny a spravovány jako samostatný statek, na tvrzi tehdy sídlil královský purkrabí Martin Wilhein z Wustenova. V r. 1616 byly Libenice definitivně připojeny ke Kolínu,

libenická tvrz byla udržována i nadále, sloužila jako obydlí správce dvora. V r. 1643 tvrz s částí vsi vyhořela, jako vyhořelá připomínána ještě r. 1646, po poválečné opravě sloužila jako součást hospodářského dvora. Ten byl roku 1778 rozparcelován mezi poddané, tvrz se stala součástí usedlosti čp.1.“ Tolik tedy trocha historie.

Kulturní nemovitou památkou byla tvrz prohlášena již v roce 1958, a jako taková zapsána do Ústředního seznamu kulturních nemovitých památek České republiky. I přes tuto skutečnost se pořád ještě v naší obci najdou tací, kteří o tvrzi nevědí, anebo netuší, že je právě pro svou historickou hodnotu památkově chráněna. Najdou se dokonce i takoví „géniové“, kteří by ji chtěli zbourat, přestavět či prodat. Jistě není třeba dodávat, že takového názoru se může dopustit jedině ten, kdo ve svém vlastním životě sám nic nedokázal, nemá vztah k jakýmkoliv hodnotám, tedy ani k stavebnímu dílu, které vybudovali vlastními silami jiní, k dílu, které nám tu zanechali jako svůj odkaz naši předkové, k dílu, které přežilo celá staletí a které si právem zaslouží náš obdiv. „Zub času“, naprostá absence jakékoliv stavební údržby či ochrany a v neposlední řadě i účelová pseudoarchitektura vykonaly své, proto je naše tvrz dnes v tak žalostném stavu. Jiné obce, a nemusíme chodit daleko, např. Červené Pečky, Nebovidy, atd., jsou na své „odkazy minulosti“ hrdé a ke svým památkám přistupují s příkladnou úctou a odpovědností, ne tak u nás. Jiskřička naděje svítla, když Libenický okrašlovací spolek pojal zajímavý nápad – otevřít tvrz



veřejnosti alespoň na jeden den v roce, v rámci Evropského historického dědictví. Nebylo jednoduché připravit celodenní program tak, aby se návštěvníci nejen podrobně seznámili s naší středověkou památkou, ale aby se pobavili, poučili, zkrátka aby domů odcházeli s pocitem příjemně prožitého dne. „Spolkoví nadšenci“ se svého úkolu zhostili na jedničku, o čemž svědčí zejména několikanásobně vyšší počet návštěvníků při stejné příležitosti o rok později. Dokonce i více libenických ztratilo ostych i zábrany, a přišlo se podívat. Také z Kolína přijel autobus plný ctitelů památek, kteří velmi pozitivně hodnotili i průvodcovský komentář s prohlídkou tvrze. Většina návštěvníků oceňovala zejména nápad situovat slavnostní odpoledne do konkrétního historického období (předloni středověk, loni 1. republika. I pro letošní rok bylo již vybráno období i téma.



Zdalo se, že úspěch, pozitivní ohlas a výrazně se zvyšující počet návštěvníků založí novou tradici a posílí tak naději a přesvědčení, že prezentace naší obce a znovuoživení naší středověké památky začne do budoucna přinášet i své ovoce, a tedy i finance do obecní pokladny, a dostane se konečně i na postupnou obnovu historického objektu, neboť vlastníkem tvrze je, jak známo, Obec Libenice, a každému vlastníkovu památkového objektu zákon ukládá o památku řádně pečovat a bránit její devastaci. Avšak řečeno ústy klasika – „co se zdá, je sen, probudíš se a je den“, a úspěch se u nás neodpouští. Hloupost a závist jsou mocnými protivníky. Při projednávání žádosti o letošní pronájem tvrze pro konání EHD přijali naši zastupitelé věru šalamounské rozhodnutí. Schválili totiž jedním rozhodnutím finanční příspěvek na pořádání letošní, v pořadí již třetí oslavu Dnů evropského historického dědictví na tvrzi, a následujícím rozhodnutím zamítli zpřístupnění tvrze k těmto účelům, údajně z důvodů obavy o bezpečnost návštěvníků. Někomu to může připomínat nejspíš žert či špatný vtíp, rozhodně je to však důvod k zamyšlení. Pokud je tedy tvrz životu nebezpečná, platí zákaz vstupu pro všechny? Kdo stanovil míru bezpečnosti a možného ohrožení veřejnosti a jaké vlastně použil měřítko při srovnávání „nebezpečné tvrze“ a zejména bývalého příkopu, kde se akce na tvrzi převážně odehrává (po mnoha víkendových úklidových pracích byl povrch srovnán, travnatý, bez jakýchkoliv překážek), dnes opět zarůstá plevelem a nabývá své původní zoufalé neutěšenosti, veškerá práce a úsilí přicházejí vniče, zřejmě proto, že veškeré práce tam byly konány s radostí a zadarmo. Oproti tomu obecní dvůr, se svými haldami hlíny, hromadami cihel, částečně zabetonovanou dírou a chátrající „konírnou“ je typickým příkladem bezpečí a pořádku. Je veliké štěstí, že se tam doposud nikomu nic nestalo, neboť veřejné prostranství se stalo staveništěm a o svou bezpečnost se tam musí zřejmě starat každý sám. Budeme tedy jen doufat, že velkolepé přípravy na Rozloučení s prázdninami se za vydatné podpory obecní pokladny alespoň trochu uspíší, střecha na knihovně, jak bylo schváleno, bude opravena a zoufalá myšlenka- zbourat konírnu a udělat místo ní jakýsi nesmyslný stavební polotovár -zanikne stejně rychle, jako se narodila. V opačném případě se domnívám, že tak významný stavební zásah do obecního objektu a jeho další možné využití, je otázkou pro každého z nás, kteří v obci žijeme a nezáleží pouze na libovůli jedinců, kteří si osobují právo rozhodovat za nás ostatní.

Přeji úspěch všem, kteří si ho zaslouží a ještě dlouhý život a konečně náležitou péči a ochranu naší tvrzi.

Stojí tady celá staletí, za ta léta přežila útoky a nájezdy různých zoufalců a neřádů a věřím, že obstojí i dnes.

Ivana Imramovská

AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ

(podobnost s naší tvrzí je zcela náhodná)

V naší, v naší

v naší tvrzi straší

tak honem domů braši

jsme v strašidelný kaši.

Vědecky vzato bílá paní (díra ve stropu)

NEEXISTUJE!!!

A co když tu je???

NEEXISTUJE!!!

Vědecky vzato žádný upír

NEEXISTUJE!!!

A co když tu je???

NEEXISTUJE!!!

„Jak to tak vypadá, zatím vedou žampióny „

Růžena Versteegová

Jarní koncert v Libenickém kostelíku

Dne 30.3.2014 od 15. hodin se uskutečnil JARNÍ KONCERT v evangelickém kostele v Libenicích. Umělkyně Markéta Dvořáková zpěv – mezzosoprán a Irena Chřibková – varhany, připravily posluchačům nevšední zážitky.



Na program byly skladby J.S Bacha, A. Dvořáka, F.Schuberta, A.Brucknera, G.Caciniho, C.Francka. Libenická modlitebna zněla krásným jarním zpěvem za doprovodu profesionální hry na historické varhany, které také díky dobrovolnému příspěvku návštěvníků kostela projdou nutnou opravou.



Bylo přítomno asi sto posluchačů. Na uskutečnění koncertu se podílela finančním příspěvkem Obec Libenice a sbor církve evangelické v Libenicích. Libenický okrašlovací spolek přispěl a zajistil

propagaci, včetně zajištění výroby pozvánek a krásných plakátů. Paní Buřičová vlastnoručně z květů našich zahrádek vyzdobila kostel.



Počasí velice přálo a bylo tak možné se po koncertě před kostelem pozastavit s přáteli, popovídat si při občerstvení, které obětavě připravily členky sboru a paní Buřičová.

*Marta Hlavatá
Kurátorka evangelického sboru v Libenicích*

Noc s Andersenem

Již podruhé jsme si připomněli v libenické knihovně narození slavného dánského pohádkáře Hanse Christiana Andersena. Sešli jsme se v hojném počtu lehce po 18 hodině, každý přichodí získal detektivní průkaz a celá noc byla před námi. Nejdříve jsme si připomněli pohádky pana Andersena, potom jsme se dozvěděli něco o Dánsku. Vylosovali jsme výherce soutěže, která předcházela dnešnímu nocování, všichni byli odměněni pěknou knížkou. Probrali jsme naše oblíbené knížky, a když nám Růžka ukázala ilustraci ve své oblíbené knížce vypadl na nás z knížky záhadný vzkaz. Tak jsme začali pátrat, co se za tím ukrývá. Nejprve jsme hledali v knihovně, po té u pomníku a nakonec u menhirů jsme rozluštili záhadné slovo, kde na nás čeká poklad. U studny jsme objevili pořádně velkou krabici, ve které byly hry a knížky. Poklad jsme zanechali v knihovně i pro všechny ostatní, kteří zrovna v pátek nemohli a rádi si hrají nebo čtou. Potom velké holky připravily občerstvení a ostatní zatím hráli hry na dvoře u knihovny. K večeři jsme si pochutnali na toustech, dánských masových kuličkách, zelenině, koláči dle dánského receptu, úžasných rakvičkách od paní Šandové. Přesně na osmou náš detektivní tým začal řešit zá-



hadu ztraceného zlatého valounu s detektivem Vrtápkou. Hráli jsme nové hry, které jsme objevili. Děti namalovaly dva detektivní příběhy, společně jsme zazpívali s kytarou. V deset hodin jsme si ještě pochutnávali na skvělém jarním dortu. A pak se hrálo a zpívalo skoro do jedné hodiny ranní.



Pro všechny, kteří to v pátek nestihli jsme zanechali v knihovně dvě nové skvělé hry, které si můžete zapůjčit. Najdete tam postřehovou hru Dobble a společenskou hru DIFIX. Obě jsme během pátku vyzkoušeli a víme, že je můžou hrát malí i velcí. Dále se naše knižní sbírka rozšířila o knihy: Komisař Vrtáпка, Doktor Proktor a prdiprášek, Hustej internet. A pro větší tu máme Poslední Aristokratka a Aristokratka ve varu. Jsou to knihy oceněny cenou Miroslava Švandrlíka o nejhornější knihu roku. Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří nocování v knihovně a aktivity s tím spojené podpořili finančně nebo věcnými dary. Děkujeme Obci Libenice, čtenářům místní knihovny i místním občanům za jejich podporu.



Jana Buřičová

Jarní výprava za pokladem na velký pátek

Kamarádi, zážitky, hry, příroda a dobrodružství. Sraz byl v osm hodin u Libenického kostela. Trasa vedla hruškovým sadem kolem posedu na Čertovku, k rybníku na návsi. Dále jsme sledovali pochodové značky a hledali tajuplné zprávy, stoupali lesem kolem horního rybníku Čert, úvozem ke křížku nad jablonořným sadem a cestou až na Kuklík.



Šli velcí i malí caparti, kteří zvládli delší chůzi, popřípadě měli vlastního nosiče. Napojit se mohli po trase, nebo dorazit přímo nad Gruntu. Celkem nás i s fenkou Arinkou bylo dvacet jedna. Děti z Libenic, Grunty, Červených Peček, Hořan i Kolína. Cestou jsme se rozhlédli po okolí z posedu, vyzkoušeli horolezení, baštili velikonoční dobroty, hráli kolíčkovanou a házenou s hadrákem, pouštěli lodičky po potoce, vykoupali Vojtovu botu, procházeli tajemným lesem, sbírali a navlékali korále(ulity), hledali na hrázi kraslici, procházeli a odolávali pokušení dotknout se zlata a drahokamů (řepka a sůl pro zvěř), s Jirkou luštili morseovku. Po splnění všech úkolů, zdolání trnitého území ke skále na Kuklík, po vyřčení námi vymyšleného zaříkadla a poklepání vlastnoručně malovaným vajíčkem, nám konečně země vydala své poklady.



Ringo kroužky, káču, jojo a petanque. To vše jsme hned v lesíku vyzkoušeli. Během oběda, opékání a vyprávění, jsme ještě každý sám našli svůj vlastní poklad (skleněnky a čokoládové mince). Ve tři hodiny odpoledne jsme se za počínajícího mírného mrholení rozcházeli u grunteckého kostela.

Fotografie z výpravy jsou umístěny do fotogalerie: [okraspol.rajce.idnes.cz/Jarní výprava za pokladem 2014](http://okraspol.rajce.idnes.cz/Jarní_výprava_za_pokladem_2014). Poděkování patří všem zúčastněným, zvláště Ivetce a Natálce za vtipně zveršované zprávy, originální úkoly a značení cesty. Za finanční příspěvek děkujeme Obci Libenice. Za finanční podporu a zástitu nad akcí pak Libenickému okrašlovacímu spolku a spolku outdoorových capartů Čertovo kvítko.

Růžena Versteegová

Noc kostelů

V libenickém kostele se v pátek 23.5. mezi 15.00 a 22.00 hod uskutečnila NOC KOSTELŮ. Představili jsme historii kostela, pochlubili se zrenovovaným vitrážovým oknem a paní farářka s dětmi z kolínského evangelického sboru uvedla stínové představení.



Večer, kdy obvykle návštěvníci Noci kostelů již nepřichází, jsme strávili u ohně na farské zahradě nedaleko kostela.

David Buřič

Nultý ročník dezorientačního závodu v Libenicích

Den rodin se podařilo oslavit v sobotu 17.5.2014 v Libenicích. I přesto, že počasí se od rána kabonilo a patnáct minut po startu začal vytrvalý déšť, který ustal až v neděli k ránu, na trasu se vydalo devět soutěžních družstev o celkovém počtu 32 účastníků. David a Jana Buřičovi z okrašlovacího spolku a Josef Hampl dali dohromady strategii akce. Dobrovolníci - Martinky, Ivetka, Natálka, Ivana, Jana a Růža vyrobily růže do střelnice.



David s Josefem vytvořili pozvánky, mapy a dřevěné pamětní plakety s logem závodu, které v závěru obdržel každý dětský účastník. Ivana Imramovská se ujala startovní pozice u OÚ, kde družstvo dostalo instrukce a bylo „úředně“ zapsáno. Další stanoviště zajišťovala paní Šandová, která si připravila otázky z historie obce.



Na otázky z přírody se snažily nalézt odpověď smíšené skupinky z mladších i starších účastníků u č.p.24. Mapa dovedla, již řádně promoklé běžce ke kapličky, kde měly Martinky nachystanou kimovku. Odtud vedla trasa Vápenkou na zahradu k Součkům a posléze pod střechem novostavby Kladkových. Řezání polen a zatloukání hřebíků v „dědově dílně“ u pana Součka prověřilo fyzickou zdatnost. Před prudkým deštěm se



skupinky účastníků schovaly do kostela, kde měly další dobrovolnice paní Hlavatá s paní Pospíšilovou a figurantkami Ivetkou, Janou a Natálkou stanoviště první pomoci. Ošetřit věrohodně namaskované krváčení z nosu a další zranění se dařilo s nápovědou dospělým i dětem.



U Pletků mezi stromy připravil David Buřič lanovou dráhu. Poslední dvě disciplíny umístěné v horním rybníku prověřily schopnost míření. Bezpečnost u



střelby na růže, plechovky a do terče z profesionální vzduchovky zajišťoval Josef Hampl. Střelecké dovednosti z kuše a luku do terče v označené



části rybníka měl na starosti Jiří Kubelka z červenopečecké skautské organizace. V cíli účastníci odevzdali Pavlíně Zdychynové vyplněnou tajenku ke slosování. Nejmladší účastnice běhu Anička Dvořáková z Grunty vylosovala tři šťastlivce z devíti družstev – Košáci z Libenic, Kozlové z Libenic a Dvorsoni z Grunty, kteří získali „mimoňské dortíky“ od paní Součkové. Bubble tea, čaj, poděbradskou malinovku, zákusky od maminek, párky v rohlíku nabízela a připravovala po celou dobu akce Iveta Fantová a Jana Buřičová. Namísto plánovaného pobíhání kolem doprovodných aktivit, které byly připraveny v horním rybníce – trampolína, obruče, ringo, lakros, pétanque jsem působila jako motospojka při rozvázání pláštěnek a deštníků. Také večerní táborák jsme museli s ohledem na vytrvalý déšť zrušit.



Se stavbou i bouráním stanů a tramolíny vydatně pomáhali Aleš Zdychynec, Patrik Jirsa a Lukáš Bláha. Finančně se na akci podílela Obec Libenice (dle vyhlášených pravidel o podpoře kulturních akcí pro rok 2014), firma Barvy na objednávku, David Buřič Kovorytec a Libenický okrašlovací spolek. Pan starosta umožnil pořádat akci v knihovně a na obecním pozemku. Obec Nebovidy zapůjčila lavice. Junák Červené Pečky lukostřelecké vybavení, pan Hampl policejní vybavení. Fantovi a Zdychyncovi stany, Buřičovi trampolínu, lavice a stoly. Paní Součková a maminky napekly, Jana Buřičová navařila. Všichni jmenovaní v článku, organizátoři i účastníci, věnovali mezigeneračnímu setkání v Libenicích především svůj čas, za což jim patří dík. Foto více fotografií naleznete na

http://okraspol.rajce.idnes.cz/Dezorientak_-_nulty_rocnik/

Versteegová Růžena

Kostel v Gruntě slaví

24. května 2014 uplynulo rovných 100 let od slavnostního posvěcení kostela Panny Marie v Gruntě. Ve srovnání se sousedními kutnohorskými gotickými velikány není stáří našeho kostela nic moc, ale v životě společnosti a minulých 4 generací je to úctyhodný úsek. Kolik se toho jen za jedno století změnilo! Mnoho událostí formovalo a zasahovalo do života jednotlivce a celých rodin zdejšího regionu a několika obcí, pro které byl vystavěn. Stavba tu stojí jako němý svědek velkých proměn jednoho století – mnohokrát se proměnil státní útvar, ve kterém žijeme, počet obyvatel, životní styl, žité hodnoty, společenské i rodinné vztahy, pracovní uplatnění. To vše určovalo vztah lidí ke kostelu, jejich víru, nevíru, pověru, předsudky, pochyby, skepsi a prázdnotu....



Mnohé změny můžeme hodnotit negativně.

Zdá se, že mnohým lidem chybí výhled a naděje do budoucna, že žijí v osamění a zapomenutí, v depresi a strachu... Jistě mnohé tísně a obavy drtily i naše předky, přesto však po novém kostele ve svém domácím prostředí tehdy na začátku 20. století toužili. Jejich iniciativa trvala několik desetiletí, rozhodnutí si museli iniciativně vydobýt na úřadech, další aktivitu vyvinulo královéhradecké biskupství, biskupové Eduard Brynych a Josef Doubrava.

S úkolem vytvořit samostatnou duchovní správu v místě /farnost/, vytvořit zázemí /faru a hospodářské budovy/ a postavit nový kostel byl vyslán do místa první gruntecký farář Jan Záruba. Do Pamětní knihy farnosti tehdy zapsal, že je knězem bez kostela – ten předchází musel zbourat, nemá kde bydlet – rok bydlel v podnájmu a v místě není ani škola, nemůže nikde vyučovat katechismus /křesťanská formace, výuka tvořila podstatnou část služby kněze, všimněme si typického rázu českých obcí a měst, trojice staveb na návších a náměstích: škola, kostel, fara/obecná škola



existovala až v sousedních Libenicích. Základy kostela byly položeny v roce 1905, hrubá stavba byla pod střechou za pouhé 3 roky, ovšem vnitřní vybavení a úpravy se táhly až do roku 1914. Situaci komplikovaly mnohá úřední jednání, byrokracie byla tehdy také, pořádek prostě musí být a hlavně se všichni ptali, kdo že to zaplatí. Vše bylo pořízeno z vlastních peněz kostela – tzv. zádušního fondu, který byl kdysi vytvořen jako hospodářské zázemí předchozího kostela už ve středověku. Naši předkové s prostředky dobře hospodařili /hotové peníze, dobytek, polnosti, dary, odkazy a sbírky/. Několik desetiletí po otevření kostela nebylo třeba nic velkého opravovat, když bylo třeba začít s nutnou údržbou, doba se změnila a všechny úspory kostela byly po roce 1949 zcizeny, tzv. patronáty neobdržely a



neobdrží kostely ani v současnosti po změně režimu. Kulaté jubileum jsme si v kostele v Gruntě připomněli několika setkáními. V pátek 16.5. večer nás navštívila Městská hudba Fr. Kmocha v Kolíně, vyslechli jsme mimořádný program, který přinesl radost ne jen všem posluchačům, ale celá atmosféra večera zpětně nadchla

i hudebníky, včetně dirigenta. V pátek 23.5. jsme přivítali mnoho návštěvníků během tradiční Noci kostelů, ti si užili i přes nepříznivé počasí hezký program s promítáním obrázků, výstavkou dobových dokumentů stavby a společné písničky při kytáře. Následující sobotní večer 24.5. se kostel zaplnil, abychom naslouchali hudbě starých mistrů v podání 20 hráčů Kutnohorského komorního orchestru, překvapením byla mimořádně talentovaná, pouze 12letá hráčka na harfu. V neděli 25.5. jsme společně slavili dopolední bohoslužbu.



Povzbudil nás královéhradecký biskup Josef Kajnek, rodák z Kutné Hory, Gruntu sám jako ministrant a později jako začínající kněz navštěvoval a v kostele sloužil, vlastně tajně, už v období, kdy mu byl tehdejší režimem tzv. „odňat státní souhlas k výkonu duchovní služby“. U stolů s občerstvením jsme zůstali ještě asi hodinu po skončení slavnostní mše svaté. V pátek 13.6. jsme se zaposlouchali do tónů zapůjčených varhan a obdivovali mistrovské umění kutnohorského varhaníka Michala Hanuše, bylo to krásné a rodinné setkání. Jednoduše řečeno: kostel zve svou krásou, uměním, kulturou a společným setkáním oslovuje a formuje návštěvníky i v současnosti.



Kostel tu stojí i po 100 letech jako chrám Páně a je otevřen i dnes k svému původnímu účelu – setkávání člověka s Bohem, i dnes jako tehdy zde otevíráme bibli a nasloucháme pravidelně Božím slovu, slavíme Eucharistii /mši svatou/ – jsme zváni k hostině Beránkově, abychom přijímali chléb a víno jako pravé Boží tělo a krev. I dnes je kostel spojen s malým společenstvím hledajících, kteří touží ukotvit pevněji svůj život, hledat, ptát se a nacházet Pokoj, Radost a Naději pro dnešek i zítřek...

Ani naši předkové před 100 lety nebyli jiní.....

Lubomír Krátký

Hledáme nového kronikáře Obce Libenice. Zajímáte se o historii Libenic? Sledujete dění v obci? Zajímáte se o kulturní život v obci? Ovládáte český jazyk na dobré úrovni? Pokud ano, zašlete, prosím, informace o vašem zájmu stát se novým kronikářem obce na email : obec@libenice.cz nebo na adresu: Obec Libenice, Libenice 115, 280 02. Do 31.8.2014. Zájemci budou pozváni v září 2014 na schůzku s kronikářkou paní Šandovou, kde se dozví konkrétní informace.

Marie Šandová, Jana Buřičová

ČINNOST OKRAŠLOVACÍHO SPOLKU



Za uplynulé tři měsíce se spolek může pochlubit řadou provedených akcí:

4.dubna to byla *Noc s Andersenem*, již podruhé konaná za velkého zájmu dětí v místní knihovně. Zde je nutno poděkovat paní Marii Šandové za skvělé zázemí mezi knihami, a vůbec za její práci v knihovně i nad kronikou obce. Hned následující den 5.4. jsme uklízeli výpadek z obce v rámci celosvětové akce *Clean up the world - Uklízíme svět*.



Možná jste si všimli hromady nasbíraného odpadu naproti kapličce. Pytle i jejich odvoz zajistila naše partnerská Místní Akční Skupina Podlípansko.



Dne 12.4. se skupina asi dvaceti dětí vydala s Okrašlovacím spolkem a se spolkem Čertovo kvítko na *Cestu za pokladem*. 3. května proběhl zkušební ročník rodinného závodu *Libenický dezorienták*. Zahrnoval okruh obcí se stanovišti a plněním úkolů. Odpolední program her byl pak situován na plochu bývalého horního rybníka. Do celostátní akce *Noc kostelů* jsme se přidali 23.5. Do programu se zapojila paní farářka s dětmi z Kolínského evangelického sboru, s představením *Křížová cesta ve stínových obrazech*.



Prezentována byla i opravená vitráž, kterou zajistil Okrašlovací spolek a spolufinancovala místní rodačka Dorothy Drazal.



Nezahálíme ani na pronajaté Farské zahradě, vysázeli jsme stovky nových rostlin a vybudovali jsme kruhovou lavici za finanční podpory firmy Geotek a obce Libenice. Na zahradě Vás rádi uvítáme ke spolupráci.



Červen byl ve znamení výjezdů se spolkovým stánkem rukodělných výrobků. Nejdříve 7.6. do Kutné Hory na *Sousedský jarmark* a 21.6. do Nebovic na *Středověk na tvrzi*.



Propagujeme tak nejen spolek, ale i naši obec. Poděkování patří v letošním roce Obci Libenice, že souhlasila s programem finanční podpory pro přihlášené kulturní akce. Dobrý záměr, ale bohužel, pokazily dva podpásové úder. Jedním je vyjmutí akce *Rozloučení s prázdninami* (za kterou stojí místostarosta Pavel Nohýnek) z rámce dotovaných akcí dle jednotných pravidel. Této akci byla přidělena osmitisícová dotace, to znamená o 3000 Kč více, než mohl žádat jakýkoliv jiný pořadatel. Tím ale nekončí výčet podpor této vyvolené akce. Obec nakoupila lavice na obecní dvůr, v loňském roce pak v částce pěti tisíc pódium, které nemělo hodnotu ani poloviční. V rámci příprav vznikají i nepovolené stavební úpravy obecního dvora. V plánu jsou úpravy konírny (vedle knihovny). To celé nám připadá jako velký humbuk kolem jedné neprávem protěžované akce. Druhým nepříjemným úderem je po několik měsíců projednávání pronájem tvrže, začátkem léta pak definitivně zamítnut. Důvodem je prý nebezpečnost budovy pro osoby uvnitř i v těsné blízkosti. Ačkoli do těchto prostor pravidelně vcházejí, kromě zástupce vlastníka, minimálně dva další lidé, kteří žádnou nájemní smlouvu nemají. Stejně tak veřejnost, kolem tvrže procházející není informována, že riskuje zdraví. Navzdory svému postoji doposud obec neučinila žádnou opravu, především střechy. Může být viníkem škod z toho vzešlých. Až na červencovém zasedání svítla naděje, že rezervovaných 50.000,- v rozpočtu bude letos investováno ve prospěch této památky. Letošní EHD, Dny Evropského historického dědictví na Libenické tvrzi neproběhnou!

David Buřič
Předseda okrašlovacího spolku

Není kázání jako kázání

Ráda bych vás pozvala na setkávání v našem kostelíku. V zimních měsících pak na faře. Paní farářka Magdalena Ondrová a její s láskou a pečlivostí připravovaná kázání, jsou chvilkou pro zamyšlení a pozastavení v dnešním uspěchaném světě. Není nutné být členem církve a už vůbec vás tu nebude nikdo přemlouvat na víru. Je to takové milé, trochu slavnostní nedělní setkání. Můžete si tu popovídat se sousedy ze

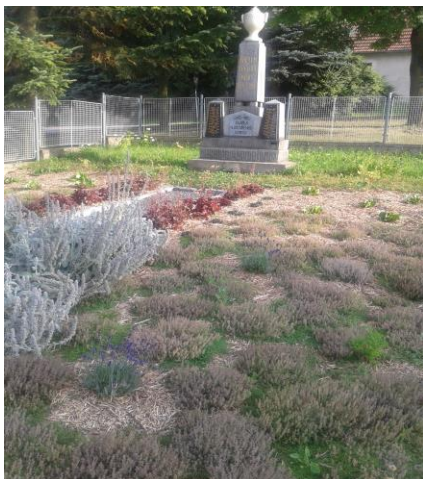
vsi i okolí, osamocené rozjímat či písničku zazpívat. Církevní sbor v Libenicích, jehož kurátorkou je již řadu let obětavá paní Marta Hlavatá, pořádá podle potřeby a z podnětů vycházejících ze života sboru i jeho jednotlivých členů příležitostná shromáždění.



Svatby, pohřební bohoslužby, veřejná setkávání, divadelní představení i koncerty. Sbor hospodaří samostatně a neručí za závazky jiných sborů ani ostatní sbory neručí za jeho vlastní závazky. Církevní sbor a jeho působení má v obci hluboké historické kořeny a jeho činnost patří mezi tradiční aktivity pořádané na území obce Libenice.

Versteegová Růžena

Obnova pomníku pokračuje



Členové a příznivci Libenického okrašlovacího spolku pokračují v péči a údržbě pomníku padlých. Mateřídouška právě odkvetla, rozvoněla se levandule.

Do voleb konečně se zdravým rozumem

Blíží se podzim a s ním i nové komunální volby. Prezident republiky již stanovil datum na 10. a 11. 10. 2014. Pro každého z nás tedy právě teď nadešel čas bilancovat, uvědomit si, koho jsem volil či volila a jak mne zastupoval, čím "můj zastupitel" obohatil náš společný majetek či kulturní dění, co udělal pro děti, kulturu, bezpečnost v obci, jak reprezentoval ve svém volebním období naši obec navenek, jakými nápady či vlastní prací přispěl, nebo co naopak pokazil, co jménem obce dokázal udělat pro nás všechny a co jen pro sebe, zda dokázal naplnit obecní pokladnu, či zda díky jemu nekoukáme již na samotné dno, co sliboval a jak to splnil, splnil-li to vůbec? Zkusme se zeptat každého ze zastupitelů, co on konkrétně udělal pro nás a naši obec?

To je jen pár základních otázek, na které by si měl každý volič odpovědět, než se vydá k volebním urnám. Vždyť zastupitel obce je ten nejlepší z nás, kterému mi sami dobrovolně dáváme důvěru a kterému věříme, že bude čestný, při hájení obecních zájmů nekompromisní a důsledný, nebude lhát, pomlouvat, podvádět a obcházet zákony, o všem nás bude informovat a nedělat věci potají, svým voličům za zády. Nečekáme, že mezi sebou najdeme člověka, který nikdy nepochybil, jak se říká "nikdo učený z nebe nespadl" a zastupitelem se člověk nenarodí.

Důležité je umět si přiznat chybu a snažit se ji včas napravit, dodržovat zákony, nelhat, nekrást a nepodvádět. Umět se před své voliče postavit a vysvětlit jim své kroky, a to i tehdy, když nejsou zrovna příjemné. Nové zastupitele čeká velká spousta práce - vyřešit **konečně** do všech detailů otázku provozu obecního vodovodu, vypořádat se **konečně** s dlužníky a nepláťci, postarat se **konečně** jako správný hospodář o svůj majetek, tzn. např. zabezpečit tvrz - jedinou prohlášenou památku v majetku obce, alespoň tak, aby nedocházelo k její devastaci, což je zákonem uložená povinnost vlastníka památky, zabývat se **konečně** účinnou propagací naší obce, realizovat **konečně** meziobecní spolupráci, postavit **konečně** dětem hřiště, zabývat se **konečně** smysluplným využitím dosud nevyužitých obecních objektů tak, aby nebyly finanční zátěží, ale přínosem.

Práce je mnoho a zavděčit se všem je takřka nemožné. Přeji tedy těm 7 nejlepším z nás, našim budoucím zastupitelům, odvalu, štěstí, úspěch a spoustu plodných myšlenek, na jejichž realizaci budou mít, doufejme, celé 4 roky. A nám voličům přeji nejen šťastnou ruku, ale **konečně** i zdravý rozum při naší volbě. Pomluv, hádek a rozbrojů už jsme si všichni užili až dost, je **konečně** čas začít něco dělat.



Ivana Imramovská

NADACE ECO TEXTIL OD VÁS, PRO VÁS

Kontejner na textil a hračky bude umístěn na svorném místě, aby tak měli možnost obyvatelé obce, ze svých domácností likvidovat použitelný i nepoužitelný textil, boty, batohy a tašky, veškeré dětské i plastové hračky pro děti, také staré hadry, záclony apod., a tím pomohli dobré věci. Co lze použít, využijte se v dětských domovech, azylových domech, atd., z toho, co se použít nedá, se ekologickou likvidací vyrábějí hadry na podlahu, zateplení domů, atd...a ze zisku této likvidace, nadace pomáhá finančně dětem do 18 let, které potřebují pomoci, formou nákupu zdravotnických pomůcek (invalidní vozík, monitory dechu a jiné). Cílem nadace je poskytovat komplexní pomoc dětem a mladým lidem s různými druhy postižení, včetně financování bezbariérových stavebních úprav. Nadace spolupracuje se sociálními centry, dětskými domovy, domovy pro matky samoživitelky a azylovými domy, kterým poskytuje oblečení, obuv, hračky, lůžkoviny, ručníky, deky a další textilie. Princip je jednoduchý. Lidé vhadzují nepotřebný textil do našich kontejnerů, který nekončí na skládkách. Po rozřídění je část poskytnuta pro charitativní účely a část využita pro výrobu čistících pomůcek a materiálů pro zateplování budov, těmito způsoby je recyklováno 100% vybraného textilu.

Zisk, z tohoto vycházející, je použit pro financování nadace, proto slogan "Od vás pro vás." Je to způsob, jak pomoci postiženým spoluobčanům a podpořit ekologii. Nadace si sama na vlastní náklady kontejnery 1x za 14 dní vybírá, shromážděné věci rozřídí a dále postupuje, jak je výše uvedeno. Kontejner má své identifikační číslo a je na něm uvedeno tel. číslo pro případ vyřešení jakékoliv nastalé situace. Kontejner má rozměry 1,15m na 1,15m a je 2,30 m vysoký.



ZDE JE MÍSTO PRO VAŠI REKLAMU

Zpravodaj Libenický Lupen vychází jako občasník ve formátu A4 a je distribuován zdarma. Náklady na tisk zpravodaje jsou hrazeny z prostředků obce. Povinnosti související s vydáváním zpravodaje, včetně zpracování grafiky a distribuce zajišťuje redakce a dobrovolníci bez finančního ohodnocení. Zpravodaj vydává Obec Libenice 115, 28002 Kolín, IČ: 00235539, tel.: 321 724405, e-mail: obec@libenice.cz, zpravodaj@libenice.cz.
Redakce: Růžena Versteegová. Redakční rada: Kristýna Šultová, Jarmila Pletková, Ludmila Dynková, Růžena Versteegová. Časopis je zaregistrován na MK ČR, kód registrace MK ČR E 213 10.